

oma surnut peremehe juure tagasi. Teisel päälwas oli ta jälle seal, kus t'ale sūua oli antud ja jooslis nõnda nädala pääwat ühtewiisi metsa wahet.

Kui niiud viimaks nähti et tema peremees fadund oli, arvati, et temal mõnda õnnetust juhtunud ja hakanud teda taga otsima. Kui foera järele mindi kes neid jälle metsa viis, leiti Aubri surnukeha ühe kuhja sarnatse ohakatest, lehtedest ja samblaist fossu aetud, hunniku alt maast kes juba haiskata oli läinud. Surnukeha sai niiud linna viidud ja maha maetud. Herkules aga jäi oma tapetud peremehe sobra juure elama. Kõik otsimine ja järelekuulamine, mõrtsufast üles leida, oli tühi töö.

Seal nägi Herkules ühel pääwol ritter Mafairet tuningliku lüttide seas. Silmapill fargas ta tema fallale, hammustas teda mitmest sohast ja tahtis pifali tömmata. Suure waewaga peasteti teda viimaks foera käest lahti. — Aga, et foer iga ford! fui ta Mafairet nägi, issa tema fallale joostis, arvati siis, et Mafaire viististe Aubri mõrtsufas on ja tuningas seda kuuldes seadis ritri ja foera wahel waimuliku sohut. Lähingi paigaks oli Notredame kiriku ešine Pariisi linnas. Kuningas ja tema suguselts waatasivid ise sugu

peast. Ritril oli filp ja kerwes, foeral aga peale oma looduse andeid mingisugust sõeariista sõdimiseks. Kui foer wallase peasteti, fargas ta huludes ja hambaid firistades oma vastase peale, haffas nõnda hammastega tema traesje finni, et teine sõeariistad käest maha lassis tufflunda. Ritter palus, ennast foerast peasta, ja lubas kõik üles-tunnistada. Teda sai foera hammaste wahest lahti fistud ja ta tunnistas ennast sūualusets, mis peale siis ta pea fohe otsast äraaraindi. —

See ei ole mitte see ainuke teadus, et elajate läbi mõrtsufa tööd on awalitufs töösnud. Teise fahe juhtumises mis al pool kuulda saate, on foora samuti foer ja teises fass seda ülesesse annud.

Brandenburgi-maalondas finnis ilks postmeister ühe oma postelionile foera, kes fest saadik iga reisu peal oma uue peremehe kaasas sõitis. Postelionil oli teenistusets aga üksi oma linna tuntrist ligema linnafoesesse sõita ja sealt jälle tagasi. Ühel pääwol ei tule posti linna. Postmeister ootab ilmaasjata. Viimaks aga tuleb foer hau-kumise ja hulgumisega tuntruri, fargas postmeistri naeale püsti, sealt wastu ust ja annab märgu, et postmeister tema järele peab minema. Postmeister seda nähes laseb ruttu hobuse sadula panna ja sõidab tuhat nelja foera järele. Poole tee peal